

III

(Sagatavošanā esoši tiesību akti)

EIROPAS CENTRĀLĀ BANKA

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS ATZINUMS

(2017. gada 8. marts)

par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko Direktīvu 2014/59/ES groza attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātnespējas hierarhijā

(CON/2017/6)

(2017/C 132/01)

Ievads un tiesiskais pamats

Eiropas Centrālā banka (ECB), attiecīgi, 2017. gada 3. janvārī un 2017. gada 17. februārī saņēma Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Parlamenta lūgumus sniegt atzinumu par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai, ar ko Direktīvu 2014/59/ES groza attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu prioritāti maksātnespējas hierarhijā⁽¹⁾ (tālāk tekstā – “ierosinātā direktīva”).

ECB kompetence sniegt atzinumu pamatojas uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 127. panta 4. punktu un 282. panta 5. punktu, jo ierosinātajā direktīvā ir ietverti noteikumi, kuri ietekmē Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) pamatuzdevumu īstenot Savienības monetāro politiku saskaņā ar Līguma 127. panta 2. punkta pirmo ievilkumu, Līguma 127. panta 5. punktā minēto ECBS uzdevumu palīdzēt sekmīgi īstenot politiku, kas attiecas uz finanšu sistēmas stabilitāti, un saskaņā ar Līguma 127. panta 6. punktu ECB uzticētos uzdevumus saistībā ar politiku, kas attiecas uz kredītiestāžu konsultatīvu uzraudzību. ECB Padome šo atzinumu ir pieņēmusi saskaņā ar Eiropas Centrālās bankas reglamenta 17.5. panta pirmo teikumu.

1. Vispārīgi apsvērumi

1.1. ECB atzinīgi vērtē ierosināto direktīvu, kas paredz grozījumus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/59/ES⁽²⁾ attiecībā uz nenodrošinātu parāda instrumentu, kurus emitē Savienības kredītiestādes un dažas citas iestādes, prioritāti maksātnespējas hierarhijā, un kas ir daļa no to tiesību aktu priekšlikumu plašāka kopuma, ar ko groza Savienības finanšu pakalpojumu reglamentējošos noteikumus⁽³⁾. Direktīvas 2014/59/ES 108. panta grozījumu mērķis ir uzlabot Direktīvā 2014/59/ES paredzētā iekšējās rekapitalizācijas instrumenta īstenošanu, kā arī atvieglināt minimālās prasības pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām (MREL) un gaidāmās kopējās zaudējumu absorbācijas spējas (TLAC) prasības⁽⁴⁾ piemērošanu saistībā ar kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrības zaudējumu absorbāciju un iekšējo rekapitalizāciju. Šāda satura grozījumi paredz kredītiestādēm un dažām citām iestādēm papildu līdzekļus gaidāmo TLAC un MREL prasību ievērošanai un šo iestāžu neregulējamības uzlabošanai, neierobežojot to attiecīgās finansēšanas stratēģijas. Šai reformai būtu jāstājas spēkā pēc iespējas drīz, lai palīdzētu kredītiestādēm sagatavoties jauno prasību izpildei, jo īpaši, ja šādas iestādes saskaras ar nepietiekamību, veidojot zaudējumu absorbācijas saistības vajadzīgajā līmenī (ja tiek prasīta pakārtotība), un ņemot vērā, iespējams, ierobežotās tirgu spējas ātri absorbēt jaunas emisijas lielā apjomā.

⁽¹⁾ COM(2016) 853 galīgā redakcija.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES (2014. gada 15. maijs), ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un neregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.).

⁽³⁾ Padome ir uzsākusi apspriešanos ar ECB par Komisijas ierosināto tiesību aktu priekšlikumu plašāku kopumu, un ECB atzinumi par šiem priekšlikumiem, iespējams, ietver papildu apsvērumus par šī atzinuma priekšmetu, jo īpaši attiecībā uz ierosinājumiem par “atbilstīgo saistību instrumentiem”.

⁽⁴⁾ Sk. Finanšu stabilitātes padomes (FSP) “Zaudējumu absorbācijas un rekapitalizācijas spēju principi sistēmiski nozīmīgām pasaules mēroga bankām neregulējumā – gaidāmās kopējās zaudējumu absorbācijas spējas (TLAC) noteikumi” (*Financial Stability Board's (FSB's) "Principles on Loss-absorbing and Recapitalisation Capacity of G-SIBs in Resolution: Total Loss-absorbing Capacity (TLAC) Term Sheet"*), 2015. gada 9. novembris, pieejams FSP tīmekļa vietnē www.fsb.org.

- 1.2. ECB pilnībā piekrīt Komisijas viedoklim, ka iekšējā tirgū ir vajadzīgi saskaņoti noteikumi par režīmu, ko piemēro noteiktiem bankas kreditoriem maksātnespējas procedūrā un noregulējumā, lai ievērojami samazinātu tādas atšķirības starp nacionālajiem noteikumiem par banku zaudējumu absorbcijas un iekšējās rekapitalizācijas spēju, kuras varētu kropļot konkurenci iekšējā tirgū. ECB atzīmē, ka saskaņošana šajā jomā ir īpaši svarīga, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti un veicinātu efektīvu un lietderīgu noregulējuma darbību, tostarp Direktīvā 2014/59/ES paredzētā iekšējās rekapitalizācijas instrumenta īstenošanu pārrobežu apstākļos, un lai mazinātu nenoteiktību emitentiem un ieguldītājiem.
- 1.3. ECB atkārtoti norāda ⁽¹⁾, ka Savienības līmeņa vienota sistēma attiecībā uz kreditoru hierarhiju, tostarp attiecībā uz parāda instrumentu un citu līdzīgu finanšu instrumentu pakārtotību banku noregulējumā un/vai maksātnespējas procedūrā, var palīdzēt sekmēt finanšu pakalpojumu tirgu integrāciju Savienībā un atvieglināt to ECB uzdevumu veikšanu, kas attiecas gan uz monetāro politiku, gan uz uzraudzību Vienotā uzraudzības mehānisma ietvaros.
- 1.4. ECB uzskata, ka ierosinātā direktīva paredz tikai daļēju saskaņošanu, un ka būtu lietderīgi veikt papildu reformas, lai sekmētu banku maksātnespējas procedūrā piemērojamās kreditoru prasījumu hierarhijas turpmāku saskaņošanu. Jo īpaši Savienības tiesību aktos būtu jāparedz noteikums par vispārēju priekšroku noguldītājiem, kas balstīta uz vairāklīmeņu pieeju. Tā tiktu uzlabota noregulējamība, precizējot kreditoru hierarhiju un zaudējumu sadalē slogu nenodrošinātiem banku emitētājiem parāda instrumentiem uzliekot pirms sloga noteiktām operacionālām saistībām, vienlaikus kļiedējot bažas attiecībā uz principu “neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus nekā parastas maksātnespējas procedūrā” ⁽²⁾.

2. Īpaši apsvērumi

2.1. Jauna aktīvu kategorija – pirmās kārtas parāda instrumenti, “kam netiek dota priekšroka”

ECB atzinīgi vērtē ierosinātās direktīvas priekšlikumu izveidot jaunu aktīvu kategoriju – pirmās kārtas parāda instrumentus, “kam netiek dota priekšroka” un kam ir zemāka prioritāte nekā parastiem pirmās kārtas nenodrošinātiem parāda instrumentiem maksātnespējas procedūrā. Šo zemāko prioritāti paredz likumiskais regulējums, ar ko atzīst līgumisko pakārtotību, kas balstīta uz šādu pirmās kārtas parāda instrumentu, “kam netiek dota priekšroka”, emisijas pamatā esošajiem līgumiskajiem noteikumiem un nosacījumiem.

- 2.1.1. Attiecībā uz prasību, ka pirmās kārtas parāda instrumentiem, “kam netiek dota priekšroka” un kas ir jaunā aktīvu kategorija, ir jābūt viena gada sākotnējam termiņam, ECB uzskata, ka ir jāļauj kredītiestādēm ⁽³⁾ un dažām citām iestādēm emitēt pirmās kārtas parāda instrumentus, “kam netiek dota priekšroka”, ar sākotnējiem termiņiem, kas nepārsniedz vienu gadu. Lai gan pirmās kārtas parāda instrumenti, “kam netiek dota priekšroka”, ar sākotnējiem vai atlikušajiem termiņiem, kas nepārsniedz vienu gadu, nebūtu atbilstīgi MREL vai TLAC prasībām, šādus instrumentus tomēr varētu iekšēji rekapitalizēt, tādējādi palielinot iestādes zaudējumu absorbēšanas spēju. ECB atzīmē, ka pirmās kārtas parāda instrumentu, “kam netiek dota priekšroka”, emitēšana ar sākotnējiem termiņiem, kas pārsniedz vienu gadu, pagarinātu šīs aktīvu kategorijas vidējo termiņu, tādējādi uzlabojot iestāžu noregulējamību.
- 2.1.2. Attiecībā uz prasību, ka pirmās kārtas parāda instrumentiem, “kam netiek dota priekšroka” un kas ir jaunā aktīvu kategorija, nedrīkst būt atvasināta instrumenta īpašību, būtu vērts apsvērt, ka minētās prasības vajadzībām šajā posmā būtu lietderīgi sīkāk precizēt atvasināta instrumenta īpašības – iespējams, izstrādājot regulatīvus tehniskos standartus.
- 2.1.3. ECB saprot, ka ierosinātais regulējums, kas paredz pirmās kārtas parāda instrumentu, “kam netiek dota priekšroka” un kas ir jaunā aktīvu kategorija, līgumiskās pakārtotības likumisku atzīšanu uz līgumisko noteikumu un nosacījumu pamata, neliegtu dalībvalstīm saglabāt likumiskās pakārtotības regulējumu ⁽⁴⁾. Ierosinātā direktīva paredz, ka pirmās kārtas parāda instrumentiem, “kam netiek dota priekšroka”, nacionālajos “tiesību aktos, kas reglamentē parastās maksātnespējas procedūras,” ir zemāka prioritāte nekā “parastiem nenodrošinātiem prasījumiem, kas izriet no parāda instrumentiem ar visaugstāko prioritāti starp parāda instrumentiem”. Tomēr dalībvalstīs, kurās pirmās kārtas nenodrošinātu parāda instrumentu pakārtotība jau ir likumiski noteikta nacionālajos

⁽¹⁾ Sk., piemēram, atzinumus CON/2016/28, CON/2016/7 un CON/2015/31. Visi ECB atzinumi ir pieejami ECB tīmekļa vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽²⁾ Sk. 3.1.2. punktu Atzinumā CON/2016/28 un 3.7.1. punktu Atzinumā CON/2015/35.

⁽³⁾ Jānorāda, ka *single-point-of-entry* jeb SPE pieejas vajadzībām parāda instruments, “kam netiek dota priekšroka”, varētu būt arī tāds, ko emitējis meitasuzņēmums iekšēja MREL veidā, un šādiem instrumentiem vajadzētu būt izmantojamiem zaudējumu absorbēšanai stadijā pirms noregulējuma, kad netiek veikts meitasuzņēmuma kā emitentiestādes noregulējums.

⁽⁴⁾ Sīkāk par dalībvalstu maksātnespējas regulējumu, kas paredz pirmās kārtas nenodrošinātu parāda instrumentu likumisko pakārtotību, sk. atzinumus CON/2016/28 un CON/2015/31.

tiesību aktos⁽¹⁾ un kurās šādi instrumenti šobrīd atrodas zemākajā no pirmās kārtas saistību kategorijām, īstenot šādu pieeju var būt grūti. Ierosinātajā direktīvā šādu jurisdikciju vajadzībām būtu lietderīgi precizēt, ka pirmās kārtas parāda instrumenti, “kam netiek dota priekšroka”, ir vienādā hierarhijas pakāpē (*pari passu*) ar pirmās kārtas nenodrošinātiem parāda instrumentiem, kam jau piemēro likumisko pakārtotību. Kreditoru prasījumu hierarhijas papildināšana ar papildu nošķirumu no citas (zemākas) prioritātes pirmās kārtas parāda instrumentiem, “kam netiek dota priekšroka”, iespējams, nav vajadzīga. Dalībvalstīs, kurās jau ir īstenota likumiskā pakārtotība, kredītiestādēm būtu iespēja izmantot esošos pirmās kārtas parāda instrumentu krājumus zaudējumu absorbēšanai, tā izslēdzot vajadzību tūlīt emitēt jaunus pirmās kārtas parāda instrumentus, “kam netiek dota priekšroka”. Lai sekmētu to pieeju saskaņošanu, ar kādām tiek panākta pirmās kārtas nenodrošinātu parāda instrumentu pakārtotība kreditoru prasījumu hierarhijā, un lai veicinātu šādu parāda instrumentu vienota tirgus izveidi, ierosinātajā direktīvā būtu lietderīgi iekļaut noteikumu, kas paredz, ka pēc jau emitēta parāda instrumenta, kam piemērojama likumiskā pakārtotība, termiņa beigām jaunu pirmās kārtas parāda instrumentu, kam paredzēts piemērot pakārtotību, emisijai attiecīgos gadījumos (piem., nav atvasināta instrumenta īpašību) ir jāatbilst parāda instrumentiem, “kam netiek dota priekšroka”, noteiktajam regulējumam.

- 2.1.4. Jāprecizē, ka, līdz ar pirmās kārtas parāda instrumentiem, “kam netiek dota priekšroka” un kas ir jaunā aktīvu kategorija, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 575/2013⁽²⁾ un Direktīvā 2014/59/ES noteiktajām pakārtotības prasībām joprojām atbildīs pirmās kārtas parāda instrumenti, kuriem piemēro likumisko pakārtotību vai strukturālo pakārtotību, ar nosacījumu, ka tiek izpildīti “atbilstīgos saistību instrumentiem” piemērojamie kritēriji.

2.2. Pārejas noteikumi

ECB norāda, ka ir vajadzīga skaidrība – tostarp arī dzīves ciklu pabeigšanai vajadzīgā regulējuma veidā (sk. 2.1.3. punktu) – pārejas noteikumos, ko piemēro pirmās kārtas nenodrošinātiem parāda instrumentiem, no kuriem izrietošās saistības nav nokārtotas jaunā regulējuma spēkā stāšanās brīdī. Šāda skaidrība ir būtiska, lai pārejas periodā nodrošinātu juridisko noteiktību ieguldītājiem un emitentiem. ECB saprot, ka parāda instrumentiem, no kuriem izrietošās saistības joprojām nav nokārtotas direktīvas piemērošanas dienā, turpinās piemērot nacionālos tiesību aktus. Turklāt ECB uzskata, ka var rasties neskaidrība attiecībā uz tiesisko regulējumu, kas piemērojams jaunām emisijām pagaidu periodā starp ierosinātās direktīvas piemērošanas dienu un dienu, no kuras jaunais regulējums ir ieviests nacionālajos maksātspējas tiesību aktos. Jo īpaši ir atkārtoti jāizvērtē ierosinātajā direktīvā paredzētais datums, kurā pārtrauc piemērot nacionālos tiesību aktus, jo tas ir ievērojami agrāk nekā paredzētais datums, līdz kuram jāpiemēro ierosinātā direktīva. Rūpīgi jāapsver tas, ka pēc ierosinātās direktīvas ieviešanas var būt vajadzīgs papildu laiks, līdz stājas spēkā nacionālajos maksātspējas tiesību aktos veiktās izmaiņas.

2.3. Vispārēja priekšroka noguldītājiem

- 2.3.1. ECB uzskata, ka Savienībā būtu pamatoti ieviest vispārēju priekšroku noguldītājiem, kas balstīta uz vairāklīmeņu pieeju⁽³⁾. Tas papildinātu ierosinātajā direktīvā paredzētos priekšlikumus. Vispārīgi raksturojot, noteikuma par vispārēju priekšroku noguldītājiem gadījumā visiem noguldītāju prasījumiem ir augstāka prioritāte nekā parastiem nenodrošinātiem kreditoru, “kam netiek dota priekšroka”, prasījumiem, savukārt, priekšroku noguldītājiem balstot uz vairāklīmeņu pieeju, apdrošinātiem (vai garantētiem) noguldījumiem ir augstāka prioritāte nekā atbilstīgajiem noguldījumiem, bet noguldījumiem bez apdrošināšanas tomēr ir augstāka prioritāte nekā citām pirmās kārtas saistībām⁽⁴⁾. Jāuzsver, ka Direktīva 2014/59/ES neaizliedz dalībvalstīm paredzēt savos tiesību aktos noteikumus par vispārēju priekšroku noguldītājiem⁽⁵⁾, un vairākas dalībvalstis nesen ir to izdarījušas⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Šajā kontekstā likumiskā pakārtotība ir emitentam piemērojamā tiesību aktu regulējumā balstīta tāda nenodrošināta parāda instrumenta pakārtotība, uz kuru neattiecas pakārtotība saskaņā ar parāda instrumenta noteikumiem un nosacījumiem, t. i., līgumiska pakārtotība.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

⁽³⁾ Sk. 3.1.2. punktu Atzinumā CON/2016/28 un 3.7.1. punktu Atzinumā CON/2015/35. Sk. arī jautājumu un atbildi, kuri sekoja ECB prezidenta ievadvārdiem 2013. gada 4. aprīļa preses konferencē, dokumentu, kas pieejams ECB tīmekļa vietnē www.ecb.europa.eu.

⁽⁴⁾ Sk. Starptautiskās Noguldījumu apdrošinātāju asociācijas “Efektīvu noguldījumu apdrošināšanas sistēmu pamatprincipus” (*International Association of Deposit Insurers* “Core Principles for Effective Deposit Insurance Systems”), 2014. gada novembris, 8. lpp. Piemēram, vispārēja (valsts mēroga) priekšroka noguldītājiem kopš 1993. gada ir nostiprināta ASV tiesību aktos, saskaņā ar kuriem noguldījumu pieņēmējas kredītiestādes likvidācijas procedūrā pirms citām kredītiestādes vispārējām vai pirmās kārtas saistībām priekšroka tiek dota visām iekšzemes noguldījumu saistībām. Sk. ASV tiesību aktu apkopojuma 12. sadaļas 16. nodaļas 1821(d)(11)(A) un 1813(l)(5)(A) iedaļu.

⁽⁵⁾ Sk. 3.1.3. punktu Atzinumā CON/2016/28.

⁽⁶⁾ Sk. 91. pantu Itālijas Likumā par bankām (1993. gada 1. septembra Likumdevēja dekrēts nr. 385), 207. pantu Slovēnijas Likumā par banku noregulējumu un likvidāciju (OV Nr. 44/2016) un 145.A pantu Grieķijas Likumā par bankām (Likums 4261/2014).

- 2.3.2. ECB atzīmē, ka augstākas prioritātes noteikšana visiem noguldījumiem, visticamāk, uzlabos iekšējās rekapitalizācijas instrumenta īstenošanu noregulējumā, jo noregulējuma iestāde iekšējās rekapitalizācijas slogu citiem pirmās kārtas nenodrošinātiem banku parāda instrumentiem varēs uzlikt pirms sloga noguldījumiem, vienlaikus mazinot risku, ka tiek celtas kompensācijas prasības saskaņā ar principu “neviens kreditors necieš lielākus zaudējumus”. Uzskata, ka šādu pirmās kārtas nenodrošinātu banku parāda instrumentu iekšējai rekapitalizācijai piemīt mazāks izplatības risks nekā operacionālo saistību, piemēram, noguldījumu, iekšējai rekapitalizācijai. Tādēļ vispārēja priekšroka noguldītājiem, visticamāk, padarīs pirmās kārtas nenodrošinātu banku parāda instrumentu iekšējo rekapitalizāciju efektīvāku un uzticamāku, tādējādi veicinot efektīvu noregulējuma darbību un mazinot vajadzību izmantot noregulējuma fondu ⁽¹⁾.
- 2.3.3. Vispārējas priekšroka noguldītājiem, kas balstīta uz vairāklīmeņu pieeju, noteikšana visā Savienībā ne vien uzlabotu noregulējamību, bet arī sekmētu banku maksātnespēja piemērojamās kreditoru prasījumu hierarhijas turpmāku saskaņošanu Savienībā ⁽²⁾.
- 2.3.4. Saskaņā ar Direktīvā 2014/59/ES paredzēto pašreizējo sistēmu dalībvalstis savos parastajai maksātnespējas procedūrai piemērojamajos nacionālajos tiesību aktos nosaka, ka augstākā prioritāte nenodrošināto prasījumu vidū ir noguldījumiem, kas nepārsniedz EUR 100 000 nodrošinājuma līmeni (“segtie noguldījumi”), ko garantē noguldījumu garantiju sistēma (NGS) ⁽³⁾. Otrā augstākā prioritāte ir fizisko personu, mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu atbilstīgajiem noguldījumiem, kas pārsniedz EUR 100 000 nodrošinājuma līmeni ⁽⁴⁾. Lieliem uzņēmumu noguldījumiem ir zemāka prioritāte, tie parasti ir līdzvērtīgi (*pari passu*) citiem parasto nenodrošināto kredītiestādes kreditoru prasījumiem saskaņā ar nacionālajiem tiesību aktiem. ECB saprot, ka citu priekšroka prasījumu, piemēram, nodokļu vai darbinieku atalgojuma prasījumu, prioritātes pakāpes nosaka piemērojamie nacionālie tiesību akti. Vispārēju priekšroku noguldītājiem, kas balstīta uz vairāklīmeņu pieeju, varētu nodrošināt, iekļaujot Direktīvas 2014/59/ES 108. pantā trešo prioritātes pakāpi citiem noguldījumiem, piemēram, lieliem uzņēmumu noguldījumiem, kredītiestāžu, kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu, pensiju fondu u. c. noguldītāju noguldījumiem, un tiem būtu zemāka prioritāte nekā augstākas prioritātes segtajiem noguldījumiem un priekšroka, ko dod noteiktiem atbilstīgajiem noguldījumiem, bet augstāka nekā citām pirmās kārtas saistībām ⁽⁵⁾.

2.4. Otrā līmeņa kapitāla instrumentiem piemērojamais režīms

Neraugoties uz ierosinātajā direktīvā paredzētajiem uzlabojumiem, pastāvošā nacionālo maksātnespējas regulējumu sadrumstalotība, iespējams, joprojām radīs izaicinājumus. Tas jo īpaši attiecas uz režīmiem, ko piemēro otrā līmeņa kapitāla instrumentiem un citām pakārtotajām saistībām maksātnespējas procedūrā un noregulējumā. Atsevišķos nacionālajos maksātnespējas regulējumos otrā līmeņa kapitāla instrumentu un citu pakārtoto saistību prioritāte maksātnespējas procesā atšķiras, savukārt atsevišķās citās jurisdikcijās otrā līmeņa instrumenti ir līdzvērtīgi (*pari passu*) citām pakārtotajām saistībām. Tas var traucēt noregulējuma iestādēm īstenot iekšējās rekapitalizācijas pilnvaras saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES, piemēram, norakstīšanu un konvertāciju, jo iekšējo rekapitalizāciju otrā līmeņa kapitāla instrumentiem piemēro pirms tās piemērošanas pakārtotajām saistībām, kuras savukārt nav uzskatāmas par pirmā līmeņa papildu vai otrā līmeņa kapitālu ⁽⁶⁾. Tāpēc ir jātiecas pēc turpmākas saskaņošanas saistībā ar šo aspektu, piemēram, paredzot saskaņot nacionālos maksātnespējas regulējumus tā, lai otrā līmeņa kapitāla instrumentiem tiktu piemērots cits režīms un zemāka prioritāte nekā pakārtotajām saistībām. Cits turpmāk apsverams aspekts – kreditoru prasījumu hierarhijā, ko piemēro banku maksātnespējas procedūrā, paredzēt prioritātes pakāpes grupas iekšējām saistībām.

2.5. Ietekme uz parāda instrumentu atbilstību nodrošinājumam Eurosistēmas kredītooperācijās

ECB atzīmē, ka pirmās kārtas parāda instrumentu pakārtotība citiem tā paša emitenta parāda instrumentiem varētu ietekmēt šādu pirmās kārtas parāda instrumentu atbilstību nodrošinājumam Eurosistēmas kredītooperācijās.

⁽¹⁾ Sk. 3.1.2. punktu Atzinumā CON/2016/28 un 3.7.1. punktu Atzinumā CON/2015/35.

⁽²⁾ Sk. 3.7.3. punktu Atzinumā CON/2015/35.

⁽³⁾ Jānorāda, ka tāda pati prioritāte ir NGS prasījumiem tad, kad tā pārņēmusi attiecīgo noguldītāju tiesības un pienākumus pēc segto noguldījumu summu atmaksāšanas šiem noguldītājiem.

⁽⁴⁾ Tādu pašu prioritāti piešķir noguldījumiem, uz kuriem NGS garantijas neattiecas tikai tādēļ, kas tie ir veikti Savienības kredītiestāžu filiālēs, kas atrodas jurisdikcijās ārpus Savienības vai Eiropas Ekonomikas zonas dalībvalstīm.

⁽⁵⁾ Ja noregulējuma iestāde neparedz pakārtotības prasību, atsevišķas mazas kredītiestādes MREL prasības izpildes nolūkā var piesaistīt galvenokārt lielus noguldījumus (t.i., tādus, kas pārsniedz EUR 100 000 un kas nav fizisko personu, mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu noguldījumi) ar vismaz viena gada atlikušo termiņu. ECB atzīmē, ka Komisija ierosina grozīt Direktīvas 2014/59/ES 45. panta 4. punkta f) apakšpunktu un iekļaut Direktīvā 2014/59/ES jaunu 45.b pantu (kurā ir atsauce uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 jauno 72.a un 72.b pantu), un ka šie ierosinātie grozījumi ir saprotami kā tādi, kas neaizliedz MREL prasības izpildes nolūkā paļauties uz lieliem uzņēmumu noguldījumiem ar vismaz viena gada atlikušo termiņu, kā to atļauj pašreizējais regulējums.

⁽⁶⁾ Sk. Direktīvas 2014/59/ES 48. panta 1. punktu.

Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādne (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ paredz vienotu regulējumu, ko Euro-sistēmā piemēro aktīviem, kurus var izmantot kā atbilstīgu nodrošinājumu šādām operācijām. Lai tirgojamus aktīvus varētu izmantot kā atbilstošu nodrošinājumu, tiem ir jābūt parāda instrumentiem un jāatbilst Pamatnos-tādne (ES) 2015/510 (ECB/2014/60) noteiktajiem atbilstības kritērijiem. Saskaņā ar šīs pamatnostādnes 64. pantu “atbilstoši parāda instrumenti nevar dot tādas tiesības uz pamatsummu un/vai procentiem, kuras pakārtotas tā paša emitenta citu parāda instrumentu turētāju tiesībām” ⁽²⁾.

2.6. *Tehniski apsvērumi un redakcionāli priekšlikumi*

Gadījumos, kuros ECB iesaka grozīt ierosināto direktīvu, konkrēti redakcionālie priekšlikumi ir izklāstīti atsevišķā tehniskā darba dokumentā, kuram pievienots attiecīgs paskaidrojuma teksts. Tehniskais darba dokuments ir pie-ejams angļu valodā ECB interneta vietnē.

Frankfurtē pie Mainas, 2017. gada 8. martā

ECB prezidents

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Eiropas Centrālās bankas Pamatnostādne (ES) 2015/510 (2014. gada 19. decembris) par Eurosistēmas monetārās politikas regulējuma īstenošanu (ECB/2014/60) (OV L 91, 2.4.2015., 3. lpp.).

⁽²⁾ Sk. jo īpaši 3.3. punktu Atzinumā CON/2016/7.